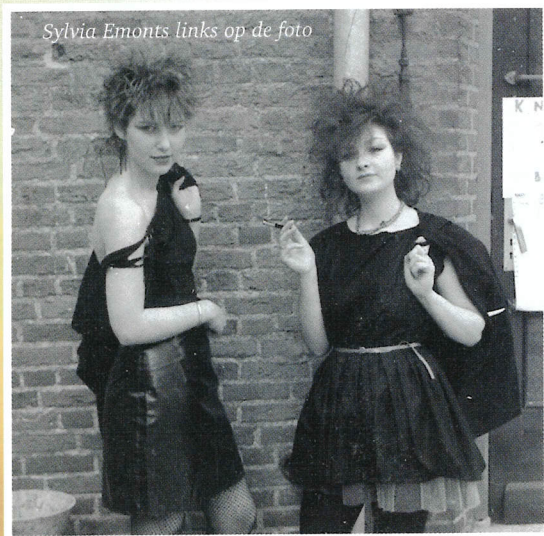

In deze nieuwe rubriek vertellen mensen welk liedje op hun uitvaart moet worden gedraaid. Omdat het hun favoriete nummer is, omdat het lied als een rode draad door hun leven loopt, of omdat ze hun nabestaanden met de songtekst iets willen meegeven.

Ik was 16 en punk. Zette mijn haren met zeep omhoog, droeg leren rokjes met gescheurde tijgerpanty's en deed fanatiek mee aan de feministische stroming in de jaren zeventig. Het was de tijd van vrouwenrechten en de legalisering van abortus. Ik liep rond met een 'Baas in eigen Buik'-button, richtte een meidenkrant op waarin we leeftijdsgenoten waarschuwden voor foute jongens en las Simone de Beauvoir voor mijn verplichte leeslijst Frans op school. Kinderen? Ik moest er, net als Nina Hagen, niet aan denken. Ik kon me verkneukelen bij het idee dat mijn katholieke oma, moeder van negen kinderen, dit lied bij mijn begrafenis zou horen. Net als mijn ouders, die vonden dat 'meisjes niet hoefden te studeren omdat ze toch gingen trouwen en kinderen zouden krijgen'. Unbeschreiblich Weiblich zou mijn laatste statement zijn, mijn schaterlach vanuit het graf.

Bevrijd

Inmiddels ben ik 35 jaar ouder en trotse moeder van een dochter van 23 en een zoon van bijna 21. Maar Unbeschreiblich Weiblich blijft een lied dat bij mij hoort. Omdat de tekst van Nina Hagen ook zegt dat je eerst jezelf moet bevrijden voordat je kinderen krijgt. En dat heb ik gedaan. Ik ben – tegen de wil van mijn ouders in – gaan studeren. Ik wist hoe ik voor mezelf moest zorgen voordat ik aan de zorg voor kinderen begon. Die zelfstandigheid heb ik mijn kinderen ook proberen bij te brengen. Ik vier dit jaar mijn vijftigste verjaardag, mijn kinderen studeren allebei aan de universiteit en ik voel me nog steeds Unbeschreiblich Weiblich!

Sylvia Emonts links op de foto

Unbeschreiblich Weiblich – NINA HAGEN

Ich war Schwanger, mir ging's zum Kotzen
Ich wollt's nicht haben, brauchste gar nicht erst zu fragen!
Ich fress' Tabletten und überhaupt Mann!
Ich schaff' mir keine kleinen Kinder an!

Warum soll ich meine Pflicht als Frau erfüllen?
Für wen? Für die? Für dich? Für mich?
Ich hab' keine Lust meine Pflicht zu erfüllen!
Für dich nicht für mich nicht,
Ich hab' keine Pflicht!

Als es vorbei war, ging's mir zum Kotzen
Jetzt ist es Zeit endlich mal aufzumotzen.
Ich fress' Tabletten und überhaupt Mann!
Ich schaff' mir keine kleine Kinder an!

Warum soll ich meine Pflicht als Frau erfüllen?
Für wen? Für die? Für dich? Für mich?
Ich hab' keine Lust meine Pflicht zu erfüllen!
Für dich nicht für mich nicht,
Ich hab' keine Pflicht!

Marlene, hatte andere Pläne
Simone de Beauvoir sagt: "Gott bewahr!"
Und vor dem ersten Kinderscheien
Muss ich mich erstmal selbst befreien
Und augenblicklich fühl ich mich
Unbeschreiblich weiblich – WEIBLICH